

Ιερισσού Θεόκλητος: Ο Ιερέυς είναι διάκονος του Θεού στο έργο της Σωτηρίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή 18 Οκτωβρίου 2026, κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά την ιερά μνήμη του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεόκλητος, επισκέφθηκε την Ενορία Αγίου Δημητρίου - Υψώσεως Τιμίου Σταυρού Άνω Σταυρού και προέστη της Ακολουθίας του Όρθρου και της Αναστασίμου Θείας Λειτουργίας.

Τον πλαισίωσαν ο νεοδιορισθείς Εφημέριος της Ενορίας Παν. Αρχιμ. π. Ιάκωβος Μακρής, οι Αιδ. Πρωτ. π. Ιωάννης Κάπλας, συνταξιούχος Κληρικός της Ι.Μ.

Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης και π. Αθανάσιος Βουρνίτης, συνταξιούχος Εφημέριος Άνω Σταυρού, ο και κτίτωρ του νεόδμητου Ιερού Ναού της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, και ο Διάκονος π. Σεραφείμ Κωστινούδης.

Ο Σεβασμιώτατος, εθεώρησε καλό να μεταβεί την Κυριακή αυτή στον Άνω Σταυρό, διότι ετελείτο το 40νθήμερο Ιερό Μνημόσυνο της αείμνηστης Ελένης, Πρεσβυτέρας του π. Αθανασίου, την οποία εξαιρέτως ο Σεβασμιώτατος τιμούσε και αγαπούσε για την διακονία της στην Εκκλησία.

Πολύς ο Λαός προσήλθε προς Δόξαν Θεού, με επικεφαλής τον φιλάγιο Δήμαρχο Βόλβης κ. Διαμαντή Λιάμα, τον Αντιδήμαρχο κ. Παναγιώτη Επιτρόπου, την Πρόεδρο της Κοινότητας κα Θεοφανώ Μαργαρίτου κ.ά.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος στάθηκε, μιας και του το επέτρεπε το μήνυμα της Ευαγγελικής Περικοπής, στο υπέροχο κείμενο του Αποστόλου Λουκά (Λουκ. ι´ 16-21), που αναφέρεται στην “ένδυση” των Αποστόλων από τον Κύριο με την “εξουσία” της Αποστολής Του: «...ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ...», δηλαδή, «...ἰδοὺ ἐγὼ τώρα σας δίνω τὴν ἐξουσία νὰ πατάτε πάνω σὲ φίδια καὶ σκορπιούς που χύνουν τὸ δηλητήριό τους ὑποὺλα στὶς ψυχές των ἀνθρώπων γιὰ νὰ τὶς θανατώσουν καὶ νὰ ποδοπατάτε καὶ νὰ ἐξουθενώνετε ὅλη τὴν δύναμη τοῦ ἐχθροῦ, δηλαδή τοῦ διαβόλου, τίποτα δὲ ἀπὸ ὅσα αὐτὸς ἐνάντιον σας πανουργεῖται καὶ ἐφευρίσκει νὰ μὴν σας ἀδικήσῃ ἢ βλάψῃ...»! (Λουκ. ι´ 19).

Πρόκειται γιὰ τὴν πνευματικὴ – ιερατικὴ ἐξουσία με τὴν ὁποία προίκισε ὁ Κύριος τοὺς Αποστόλους Του καὶ τοὺς κατέστησε «...σκεύη ἐκλογῆς» (Πράξ. θ´ 15), δηλαδή, Ἀγιοπότηρα ἑτοιμα νὰ δεχθοῦν τὸν Θεῖο Μαργαρίτη! Καὶ πάλι ὁ Κύριος τόνισε στους Μαθητές Του: «Δεν με ἐξελέξατε εσεῖς, ἀλλὰ ἐγὼ σας ἐξέλεξα καὶ σας ἐγκατέστησα στὸ ὑψηλό σας ἔργο...» (Ιωάν. ιε´ 16). Γιὰ τοῦτο ἡ Εκκλησία χαρακτηρίζεται Αποστολική καὶ βιώνει μοναδικά τὴν ἀρχὴ τῆς “ Αποστολικῆς Διαδοχῆς” . Στὴ διδασκαλία τῆς αὐτῆς ἡ λέξη “ διαδοχὴ” δηλώνει τὴν διαδοχικὴ ὑπαρξὴ μέσα στὴν ἱστορικὴ διάρκεια, τὴν ἀδιάκοπη μεταβίβαση τῆς μίας Παραδόσεως διὰ μέσου των αἰώνων ἕως τὸ τέλος τῆς ἱστορίας, ἐνῶ ἡ λέξη “ Αποστολική” σημαίνει ὅτι ἡ Εκκλησία ἐδράζεται στὸ θεμέλιο των Αποστόλων. Τοῦτο τὸ γεγονὸς το ζεῖ κυρίως ὡς πλῆρωμα ὁ χειροτονούμενος. Βλέπει τὰ πάντα γύρω του νὰ αλλοιώνονται, νὰ μεταβάλλεται τὸ ἀνθρώπινο σκῆνος τοῦ σε ὑπηρέτη τῆς Θείας Οικονομίας, σε ὑπηρέτη τοῦ Μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ, σε ὄργανο

λειτουργικό, και με τρεμάμενα χείλη ψελλίζει ευγνώμονα λόγια στον Κύριο μαζί με τον Ιερό Χρυσόστομο: « Η Θεία Χάρη ενεργεί τα πάντα. Ο Ιερέυς είναι μόνο υπηρέτης » και ομολογεί πως « Αυτό ακριβώς είναι η Ιερωσύνη· μια δύναμη που υπηρετεί τα ιερά».

Τόνισε ιδιαιτέρως ο ομιλητής ότι το Μυστήριο της Σωτηρίας το εργάζεται ο Θεός και ο Ιερέυς στέκει παράπλευρα και διακονεί « Άνθρωποι μεν υπηρετούν φαινομενικά, στην πραγματικότητα όμως το Άγιο Πνεύμα προσφέρει το Μυστήριο που δεν φαίνεται», θα πει ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων. Για να συμπληρώσει ο Ιερός Χρυσόστομος: «Όταν βλέπεις τον ιερέα να προσφέρει τη χάρη των Μυστηρίων, μη νομίζεις ότι είναι ο ιερέυς που τελεί αυτά, αλλά είναι το χέρι του Χριστού που σου απλώνεται. Γιατί όπως ακριβώς όταν βαπτίζει, δεν σε βαπτίζει αυτός αλλά ο Ίδιος ο Θεός είναι που σου επισκιάζει το κεφάλι με την αόρατη δύναμή Του, και ούτε Άγγελος, ούτε Αρχάγγελος, ούτε κανείς άλλος τολμάει να πλησιάσει και να αγγίξει· έτσι λοιπόν και τώρα»! Ερμηνευτικότατος ο Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας σημειώνει: «...η Χάρη είναι αυτή που αγιάζει...αυτός δε που κάθε φορά που ιερουργεί είναι υπηρέτης της»!

Στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος ανάγλυφα παρέστησε το μεγαλείο του Μυστηρίου της Ιερωσύνης και ζωγράφισε με θερμουργά λόγια την αξία του Κληρικού με τα λόγια του Ιερού Χρυσοστόμου: «Εφόσον και το Άγιο Πνεύμα ακόμα καλεί ο Ιερέυς και τη φρικτώτερη επιτελεί θυσία και συνεχώς ακουμπάει τον Δεσπότη των όλων, πές μου πού να τον κατατάξουμε; Πόση καθαρότητα ν' απαιτήσουμε απ' αυτόν και πόση ευλάβεια;»! Ο λόγος βέβαια για τον γνήσιο ποιμένα «που ως πρωτοκορυφαίος κριός μεγάλης ποιμένης είναι ετοιμασμένος για προσφορά και ολοκαύτωμα αποδεκτό από τον Θεό» (Μαρτύριο Αγίου Πολυκάρπου Σμύρνης)!

Διευκρίνισε όμως ο Σεβασμιώτατος ότι η πνευματική εξουσία που ενδύεται ο Κληρικός πηγάζει από την ταπεινή Φάτνη και τη μωρία του Σταυρού, κι όχι από την αδύναμη εγκοσμιοκρατία και τον ωφελιμισμό της πολυπλόκαμης επαρμένης εξουσίας: «Γιατί εδώ δεν γίνεται λόγος για στρατηγικά ή βασιλικά αξιώματα, αλλά για πράγμα που έχει ανάγκη από το ύψος της αγγελικής αρετής. Γιατί η ψυχή του Ιερέα πρέπει να είναι λαμπρότερη κι απ' αυτές τις ακτίνες του ηλίου, ώστε ποτέ να μην τον αφήνει έρημο το Άγιο Πνεύμα»!

Περαίνοντας τον λόγο του ο Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος αναφέρθηκε στην βιοτή του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά, ο οποίος δεν ήταν Ιουδαίος αλλά Εθνικός, καταγόμενος από την Αντιόχεια της Συρίας. Ο Λουκάς ήταν ένας από τους στενότερους και προσφιλέστερους συνεργούς και συνεκδήμους του Αποστόλου Παύλου. Ακολούθησε τον Απόστολο των Εθνών κατά

την δεύτερη και τρίτη Αποστολική του περιοδεία και τον συντρόφευσε μοναδικά τόσο κατά την πρώτη φυλάκισή του, όσο και κατά την δεύτερη στη Ρώμη, ώστε να μην μείνει ο θείος Απόστολος μόνος του, όπως ο ίδιος το καταθέτει στην προς Τιμόθεο Β΄ Επιστολή του (δ΄11). Άλλωστε ο ίδιος τον αποκαλεί Λουκά τον ιατρό τον αγαπητό και συνεργό του! Ο Ευαγγελιστής Λουκάς είναι ο συγγραφέας όχι μόνο του τρίτου Ευαγγελίου, αλλά και των Πράξεων των Αποστόλων, επιπλέον δέ κατά την παράδοση εκήρυξε τον Χριστό στη Δαλματία, στη Γαλλία και όπως ο Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός καταγράφει και στην Αχαΐα όπου και συνέγραψε το Ευαγγέλιό του.

Κατά τη διάρκεια του Ιερού Μνημοσύνου που ετελέσθη ο Μητροπολίτης έπλεξε το εγκώμιο της κοιμηθείσης Πρεσβυτέρας Ελένης Βουρνίτη και του συζύγου της π. Αθανασίου, ενός Ιερέως που όντως υπήρξε σκεύος εκλογής του Χριστού και ανέπλασε την Ενορία του Άνω Σταυρού. Παράλληλα παρουσίασε και τον νέο Εφημέριο της Ενορίας Παν. Αρχιμ. π. Ιάκωβο Μακρή, ζητώντας από το πυκνό Εκκλησίασμα να συνεργαστεί μαζί του επ' αγαθώ του τοπικού Γεωργίου.

Τέλος, μαζί με της Πρεσβυτέρας Ελένης το Μνημόσυνο ο Δεσπότης μας εμνημόνευσε και του ονόματος του αιμνήστου αδελφού του π. Ιουστίνου Τσιαγκούρη, με τον οποίο συνυπηρέτησε στην Ιερά Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας στην Τρίπολη επί 34 έτη ως Ιεροκήρυξ και Πρωτοσύγκελλος. Ο π. Ιουστίνος εκοιμήθη προώρως και εξεδήμησε προς Κύριον αναζητώντας αιωνιότητα και τον Παράδεισο! Αιωνία η μνήμη και των δύο αδελφών μας!

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)